

[Udenrigsministeren.]

minister Attlee i Slutningen af 1944, da han klart udtalte, hvilket vi ogsaa byggede videre paa, at i samme Øjeblik Danmark ønskede at være Medlem af De Forenede Nationer og som frit Land kunde udtrykke det, vilde dette ogsaa ske.

Der maatte saa imidlertid gøres et Arbejde, for at vi kunde faa en Indbydelse, og jeg skal ikke her dvæle ved de Vanskeligheder, som naturligvis kunde foreligge, formelle Vanskeligheder, kan man vel sige ud fra et dansk Synspunkt, reelle Vanskeligheder, naar man ser, hvad der i Virkeligheden forelaa. Det har ikke nogen videre Interesse for os i Dag at dvæle ved dette. Jeg skal kun sige, at ved det Arbejde, der blev gjort af den Delegation, som var udpeget, og i ganske særlig Grad ved det Arbejde, som gennem Aarene, ogsaa i den sidste Tid, var udført af Minister Kauffmann, fik vi endelig paa vor Grundlovsdag i Aar Indbydelse som den 50de Nation og havde ogsaa den Ære og Tilfredsstillelse, at denne Indbydelse var aldeles enstemmig.

Jeg vil gerne have Lov til for det første at sige, at der for mig ikke er nogen som helst Tvivl om, at naar det lykkedes at skaffe denne Indbydelse til os, og vi dernæst til Trods for vore særegne Forhold havde den Begunstigelse, eller hvad man vil kalde det, at komme med og komme relativt hurtigt med, saa skyldes det i første Række — og meget af det, jeg her siger, er ogsaa fremhævet i baade det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch's og i Professor Husfeldts Beretninger — den Modstandsbevægelse, som groede frem herhjemme i Danmark. Uden Modstandsbevægelsen, uden den 29. August, uden den aktive Sabotage, uden den aktive Modstand vilde efter min bedste Overbevisning dette Resultat ikke være blevet naaet. For det andet skyldes vor Indbydelse og vor Repræsentation Erkendelsen af, at Danmark med sine særlige Forhold var kommet i en vanskelig Stilling, men med Liv og Sjæl af Aand tilhørte det Demokrati og den demokratiske Sammenlutning af Stater, som De Forenede Nationer skulde være. Jeg har allerede nævnt den danske Ministers Indsats og vil blot for Fuldstændigheds Skyld nævne den igen, og Grund er der ogsaa for os til at fremhæve, at vi fra Norges Side, fra den norske Ambassadørs Side, fra den norske Udenrigsminister Trygve Lies Side mødte en ganske særlig Hjælpsomhed og Støtte i det Arbejde, der blev udført.

Resultatet var altsaa San Francisco-Pagten, saaledes som jeg nu kort skal fore-

lægge den, med dens mellemfolkelige Domstol og de midlertidige Aftaler, som ligeledes knyttet til Pagten.

San Francisco-Pagten har, kan man sige, naturligvis de samme Formaal og Grundsætninger, som Nationernes Forbund havde. Medlemsskabet af De Forenede Nationer gives der Bestemmelse om i Kapitel II, og Bestemmelsen er, at alle de oprindelige Medlemmer betragtes som Medlemmer, og at ogsaa andre Stater kan optages. Der kan ske Suspension, men egentlig ikke ligefrem Udtræden af Pagten. Jeg vil med Hensyn til Medlemsskabet gerne give Udtryk for, at jeg tror, det er en almindelig dansk Opfattelse, at hvis De Forenede Nationer skal blive den Succes, vi haaber, maa naturligvis efterhaanden en Række andre Nationer blive tilknyttet. Der er ganske særlig Grund for os her i Norden til at udtrykke Haabet om Medlemsskab i en nær Fremtid ogsaa for de nordiske Lande, som var neutrale under Verdenskrigen, og jeg tror ogsaa, jeg giver Udtryk for et almindeligt Ønske — og tillige for noget rigtigt i Forbindelse med denne store Sag —, naar jeg ønsker, at der for Finland maa komme den Dag, da dette Land ogsaa kan blive Medlem af De Forenede Nationer.

De Organer, som skal lede denne nye Verdensorganisation, er Plenarforsamlingen, Sikkerhedsraadet, det økonomiske og sociale Raad, Formynderskabsraadet, den mellemfolkelige Domstol og Sekretariatet. Der er hertil først at bemærke, at der er den betydelige Forskel mellem det gamle Nationernes Forbund og dette, at Plenarforsamlingens Beføjelser og Funktioner er forskellige fra Sikkerhedsraadets. Det er maa-ske ikke helt nemt at sige, hvad der er det mest betydningsfulde, men saa vidt jeg kan se, vil Sikkerhedsraadets Arbejde vel blive det. Det er vigtigt at understrege, at det tidligere Krav om Enstemmighed er faldet bort, og der kan vedtages Beslutninger med $\frac{2}{3}$ Flertal. Sikkerhedsraadet og dets Arbejde, som jo bliver det aldeles afgørende til Bilæggelse af Konflikter og Stridigheder, er efter min Opfattelse det vigtigste, og her stod der jo paa Konferencen, kan man sige, Strid om to Synspunkter, nemlig om der skulde være den fulde Ligestilling imellem alle Medlemmer af De Forenede Nationer, eller om man i hvert Fald til at begynde med, saa svær og vanskelig som Situationen i mange Henseender kunde være, skulde være Realister, erkende Tingene, som de er, og sige, at hvis der skal komme noget ud af alt dette, saa drejer det sig nu ikke saa meget om Paragraffer og om enkelte Be-